

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

In het evangelie van vandaag horen we
nogal wat sombere beelden.
Beelden over de zogenaamde eindtijd.
Het einde der tijden.
Wij, als katholieken, houden daar niet zo van.
Wij vinden dat meer iets voor allerlei sekten,
die altijd maar over het einde van de wereld spreken.

Maar toch geeft Jezus ons hier ook
sombere beelden:
In die dagen zal de zon verduisteren
en de maan zal geen licht meer geven;
de sterren zullen van de hemel vallen.
Heftige beelden.
Maar, het zijn wel allemaal beelden
die nog ver van ons afstaan.
Want, wat moet je je daarbij voorstellen:
de zon en de maan die geen licht meer geven,
de sterren die vallen!

Maar, als we eerlijk zijn,
zien we om ons heen wel heel wat dingen,
die ons nu wel al kunnen verontrusten.
Het milieu.
Het klimaat dat steeds maar warmer wordt.
Heel dichtbij, als gevolg daarvan de wateroverlast in Limburg.
Het coronavirus, een piepklein virus,
onzichtbaar voor het blote oog,
maar dat toch de hele wereld
op zijn kop zet.
De enorme verharding in de politiek.
De ontwikkelingen in de kerk.
En voor mij even heel persoonlijk,
het sluiten van allerlei kerken.

Het zijn allemaal dingen
die je liever niet wilt zien,
maar waar je toch niet omheen kunt.

Maar, toen ik mij zo voorbereidde op mijn preek,
om iets over het evangelie van vandaag te zeggen,
viel mijn oog toch ineens op een zinnetje,
waar ik bijna over heen had gelezen.
Namelijk: 'Weet dan dat de zomer in aantocht is.'
Als je al die ellende om je heen ziet,
moet je tegelijkertijd ook weten,
dat de zomer in aantocht is.

Ik vergelijk het wel eens
met het lezen van een spannend boek.
Ik weet niet hoe het u vergaat?
Maar dan wil je toch wel graag weten,
-zeker als bijna te spannend wordt,-
hoe het uiteindelijk zal aflopen.
En stiekem kijk je dan toch even
naar de laatste bladzijden.

Weet u wat er op de laatste bladzijden
van de Bijbel staat?
Wel, ik kan u verzekeren, een goede afloop.
Een zeer goede afloop zelfs.
En dan denkt u misschien:
'Ja, als we dood zijn, dan komt de hemel zeker.
Maar ik wil helemaal nog niet dood!'
Nee, ik bedoel iets heel anders.
Er zal een einde komen aan al het kwaad in deze wereld!
Er zal een eind komen aan het coronavirus.
Er zal een eind komen aan de klimaatcrisis.
Er zal een eind komen aan alle ziektes.
Er zal een eind komen aan alle dictaturen,
ruzies, oorlogen, armoede en noem maar op.
De zomer zal aanbreken!

Maar hoe zal dat dan geschieden?
Wel, volgende week vieren wij
het hoogfeest van Christus Koning.
Eens zal Jezus als Koning terugkomen
op deze wereld,
om een eind te maken aan al het kwaad.
Wanneer zal dat zijn?
'Niemand weet dat,' zegt Jezus in het evangelie.
Zelfs de engelen in de hemel weten dat niet.
Zelfs Jezus zelf, de Zoon van God,
weet dat niet.
Alleen de Vader weet dat.

Als allerlei sekten zeggen:
dan en dan zal het geschieden,
geloof hen dan niet.
Want nogmaals, niemand weet dat, behalve God de Vader.
Maar één ding weten we wel:
Het zal eens gebeuren:
Jezus zal terugkomen als Vredevorst.
Om vrede te brengen op deze aarde.
En dan zal Hij een eind maken aan al het kwaad in deze wereld.
En daar zie ik naar uit.
Dat houdt mij op de been om het vol te houden,
hoe moeilijk het misschien ook om ons heen wordt.

Ik las van de week een mooi verhaaltje
dat hier goed bij aansluit!
Een bekende Engelse theoloog, C.S. Lewis,
vertelde hoe hij zich eens per ongeluk
had opgesloten in het schuurtje in zijn tuin.
Pikdonker.
En maar wachten dat er iemand toevallig
langs zou komen om hem eruit te halen.
En terwijl hij zich zo wat verveelde
zag hij ineens hoe tussen twee planken
een kleine spleet zat.
Er viel precies wat licht doorheen.

En uit verveling probeerde hij vervolgens
eens door dat spleetje naar buiten te kijken.
En ja hoor, daar zag hij,
door dat hele kleine spleetje heen,
zijn tuin, de mooie bloemen, die in bloei stonden,
de blauwe lucht!
Het maakte hem helemaal blij.

Wel, zo vergaat het ons ook wel misschien.
We leven weliswaar in een mooie wereld.
Maar helaas zien we ook,
dat heel veel dingen om ons heen
steeds slechter worden.
Daar kun je natuurlijk tegen vechten.
En dat moet je ook doen.
Maar je kunt niet tegen alles vechten.
Als de zon en de maan en de sterren verduisteren,
daar kun je niets tegen doen, lijkt mij!
Maar hoe hou je het dan toch vol?
Hoe kun je er toch voor zorgen dat je niet moedeloos wordt.

Wel, laten we dan vasthouden aan de woorden van Jezus:
'De zomer komt eraan.'
De afloop zal goed zijn.
En misschien kunnen we elkaar daarom aanmoedigen
om af een toe door dat kleine spleetje
in ons schuurtje heen naar buiten te kijken.
Eens zal Jezus terugkomen
om een eind te maken aan al het kwaad.
Dan zal er vrede zijn.
Echte vrede.
Daar zie ik naar uit.
En daarom kan ik het volhouden.
'De zomer komt eraan!'